

La LAZARIDES

16ème Brevet Randonneur la « LAZARIDES » --- UFOLEP Dimanche 04 Mai 2008

Met deze tekst moest ik het doen. Na de Steven Rooks Classic zaten we 2 dgn later weer op de fiets om ruim 150 km door de bergen van Zuid-Frankrijk. Start was in Cannes, aan de zee en we moesten toch maar even richting de 1200 meter hoogte. Was het een tocht, een cyclo, wedstrijd? Ik had geen flauw idee. De dag ervoor nog even met een wielertoerist vriend de laatste 60 km verkend, oa de klim van de Tanneron en met name 2 afdalingen. Robert Gesink kan er alles over vertellen. (Parijs Nice ging dit jaar over de Tanneron en Geesink kwam in zijn gele leiderstrui hier ten val.

De route kwam héél toevallig langs ons Hotel en ik hoefde zaterdag alleen maar de pijltjes te volgen die er al hingen. In ons dorp een fikse afdaling naar een dal gevolgd - hoe kan ook anders - door een stevige klim. De beentjes waren nog niet super na de aanslag van Steven Rooks en ik vreesde de dag van morgen. Aangekomen in Cannes was het erg rustig bij de inschrijving, ook nog andere 'ollander gezien die ook meedeed. Die avond maar niet al te veel wijn gedronken, je weet maar nooit.

Zondag morgen vroeg na een ontbijtje dat speciaal voor mij was klaargezet door het hotel personeel (bananen, fles water voor onderweg !) op de weg geen verkeer en zo was ik ruim op tijd in Cannes, toch wel gespannen voor wat er ging komen. Na aankomst zag ik al veel auto's, campers staan en bij de eerste blik van de fietsen en kleine iele bruin getinte mannetjes was het me al snel duidelijk : dit is geen toertocht. 3-400 renners/sters stonden om half negen klaar, veel triatleten en ander spul die er allemaal strak en snel uitzagen. Of het nu 20-40 of 60 jaar was, geen grammetje vet. En aan het materiaal lag het ook niet, wat hebben die Fransen een spullen !

De start was achter een volgauto, dus ik kon even aftasten en op gang komen, snel naar voren rijden om het jojo-en tegen te zijn en lekker voorin meerijden. Alle rotondes - en de Frankrijk

kenners weten dan dat dit er veel zijn - en kruispunten waren door stoere mannen van de gendamerie op motoren afgezet en we konden vrij door Cannes rijden, over de boulevard. Wie kan dat vertellen.

Na 7 km een luid getoeter : de koers is begonnen ! Tempo ging omhoog en voor mij al een eerste klim : Col Esterel. De kopgroep gaf gas en ik bleef maar eens rustig mijn eigen tempo rijden. Had geen flauw idee hoelang deze klim was (achteraf 300 hoogtemeters, viel mee) We kwamen met een man of 4 boven aan de klim en voor ons was alles gevlogen, kopgroep van een man of 30-40 waren gevlogen. Achter ons weinig te zien, de koers was nu echt begonnen. Tijdens de afaling naar Lac St Cassien, erg mooi blauw meer trouwens - sloten er meer mensen aan. Een enkele uit de kopgroep en een flinke groep van achteren. Met 20-30 man ging het nu lekker. Beetje verschuilen - daar ben ik tegenwoordig erg goed in geworden - ging het over een geweldig mooie weg, links en rechts meren en bergen op de achtergrond. Zat lekker in 4-5e wiel, gingen over een lange brug en zat lekker te genieten. Bultje op.....pats ketting eraf bij het terugschakelen. Gloeiende gloeiende..... Snel handje omhoog - veiligheid eerst, stoppen en ketting erop. De groep was natuurlijk lekker doorgeknald en ik zag ze al over de heuvel verdwijnen. Na een wilde achtervolging, met name heuvelop bij de volgende puist zat ik er gelukkig weer bij. Beetje drinken - was al aardig warm - en herstellen. Windstopper maar eens uit doen, armstukken naar beneden en weer lekker in de groep meebollen. Weg liep licht omhoog en zal dat de komende 40 km ook blijven doen wist ik na navraag aan mijn Franse medestrijders.

Bij het plaatsje Fayence ging het pas echt omhoog, we moesten nu nog 20 km echt klimmen, 5-7% werd het nu en we moesten naar 1200 meter hoogte : Col de Valferriere. Even aanzetten en zorgen dat je weer voorin de groep zat, achterin gebeuren de ongelukken. Zo rond P 3-4 reden we omhoog 20 man in koers. We raaptten halverwege nog een paar lijken uit de kopgroep op, dat gaat goed ! Het koers gevoel zat er goed in, wist dat er halverwege een verzorgingspost was, maar wist niet of men daar ook ging stoppen. Ik schakelde op en ging even flink aan de boom schudden, de rotte appeltjes vielen er flink af. Nog 5 man konden volgen, doortrekken en de druk erop houden, het leek net een etappe van de tour. Een man met 2 kunststof benen (carbon !) ging nu mee op kop rijden, samen met een ouder mannetje van 60 die zo te zien 43 kg woog reden we flink door. Bij de verzorgings post ging iedereen even bijtanken - gelukkig - alleen het oudere iele mannetje reed door. Niet stoppen bij deze warmte en deze buffettafel zou zonden zijn. Broodjes, chips, cola, zoetheid, water, twixen alles was aanwezig. Snel proppen en drinken, bussen vullen en de mannen in de gaten houden. Toen de man met carbon benen vertrok snel nog een hand gedroogde abrikozen pakken, een twix en een reep koek. Snel de zaak naar binnen werken en doorfietsen : de tour wacht op niemand.

Na een paar kilometer zagen we het iele mannetje al rijden en langzaam haalde we hem binnen. Een andere rijder die al bij de verzorging stond toen we aankwamen (achterblijver van de kopgroep) reed langzaam van me weg, met 4 man bleven we achter. Geen paniek, rustig eigen tempo rijden, de weg is nog lang.

Na een paar kilometer zat hij nog steeds in gezichtsveld, niks aan het handje dus. Ik zag aan mijn hoogtemeter op de Polar dat we niet zo ver van de top meer waren en besloot maar eens gas te geven. Paar keer staan en versnellen, de koploper werd langzaam ingehaald en precies op de top had ik hem te pakken. Snel een gelletje en verder. De man van carbon sloot aan en het iele mannetje zodat we met 4 verder gingen, ging nu op en neer op een soort plateau. Tijd om van het uitzicht te genieten hadden we niet, we zaten in een koers.....

Plots mensen langs de weg , stoppen...huh wat is dit? Controle dus, iedereen stoppen en een kruisje op je nummerbordje. Ik wilde weer weggrijden toen ik een watertank zag staan, sommige pakte water sommige reden door : twijffel en verwarring. Ik had nog een volle bus en besloot door te gaan. Misschien een foutje...

We gingen nu een erg lange afdaling in. Niet mijn sterkste punt en de groep werd weer wat groter, nog een paar ex-kopgroepleden en weer wat aansluiters van achter. De man in het groen die heel de tijd aan het elastiek gehangen had was er ook weer bij. Zo reden we kilometer naar kilometer volle vaart naar beneden. We moesten naar ongeveer 200 meter hoogte afdalen en zouden langs het hotel komen, hopelijk stond mijn vrouw klaar met een bidon water. Want die laatste bidon was bijna leeg. Maar die hoop bleek vals, ik liep drie kwartier voor op mijn gestelde schema en geen kip te zien bij het hotel, stoppen was geen optie. Met 6 man gingen we de afdaling in die ik gisteren verkend had. De carbon man was gezien, het iele mannetje hing aan het elastiek. Alleen de koploper van de lange klim zat er nog bij, 2 afvallers van de kopgroep in het zwart en de man in het groen waren nog over.

Na de afdaling die erg smal was en gevaarlijk in mijn ogen mochten we nog weer een stukje klimmen vanuit het dal van de Tiagne, 220 hoogtemeters had ik de vorige dag geteld, toen ging het nog vrij makkelijk, nu was het harken en overleven. Nog een bodem water over en nog 60 km te gaan, dit gaat niet goed dacht ik. Zeker niet met 27 graden. Boven op het kleine klimmetje die ik als tweede boven kwam - andere zaten dus ook stuk - ging het weer naar beneden naar het meer waar we smorgens voorbij gekomen waren. Op en neer, weer over de brug. De man in het groen keek me zielig aan en vroeg of ik ook water ovr had, non ! Gelukkig ben ik dus niet de enige.

Afslag Tanneron nog 500 meter omhoog, vorige dag was het een makkie gebleken, bij de voet van de klim, stoppen ! Controle, gelukkig een watertap punt en cola, snel dringen en bidon vullen en cola drinken. De wedstrijd had ook een korste versie die hier samenkwam en uur later gestart was, meer de toerrijders dus. Hierdoor was het een stuk drukker en konder we mensen inhalen, altijd goed voor het moraal.

Na het tanken snel op de fiets de eerste 4 waren al weg ! Trappen....niks, gloeiende gloeiende ketting er weer af. Firma Dickhof kreeg een flink aantal verwensingen te horen over de afstelling van mijn fiets. Toen ik weer op de fiets zat waren de mannen al 2 bochten verder. Langzaam haalde ik ze weer in en uiteindelijk zat ik halverwege de klim weer bij de 2 koplopers. Maar deze inhaalrace had erg veel krachten gekost en ik was alles behalve fit. Maar ik was niet gekomen om de laatste paar kilometers op te geven. De twee koplopers liepen langzaam van me weg, ik kon niet meer volgen. Laatste kilometer van de klim mezelf toegesproken, niet opgeven, niet opgeven...alles uit de kast. Waar ik normaal het koppie liet hangen ging staan en langzaam haalde ik de koplopers weer in. gedrieen kwamen we boven. Ik totaal uitgewoond, de 2 koplopers zagen dat ook en vertelde dat het nu alleen nog afdalen was tot de finish, ja dat wist ik ook wel, maar goed. Afdalen als je er doorheen zit is erg gevaarlijk, uitkijken en zorgen dat je heel beneden komt. Halverwege de afdaling was het bewijs dat dit niet vanzelfsprekend is : een ziekenauto en een renner die er niet fris bijlag.

In de afdaling had ik 2-300 meter verloren en een man in het zwart was me voorbijgegaan, balen. Beneden werd er echter netjes op me gewacht! Bravo, met zijn vieren reden we nog 3-4 km vlak en een laatste bultje waar iedereen alles uit de kast haalde omdat de finish in zicht was, gebroken kwam ik als derde van ons groepje over de streep en kon even geen pap meer zeggen.

Na 5 minuten als een zombie tegen een hek gestaan te hebben, eerst maar eens wat eten en drinken. Broodje worst van de BBQ? glaasje wijn? Pasta, chips, worst, kaas, cola, water, bananen, broodjes? Kies maar uit en eet u buikje vol. Zelden zoiets gezien. Na een halfuurtje was ik weer redelijk hersteld en ging me omkleden, wilde nog wachten op uitslag en huldiging maar ging wel erg lang duren. Zelf denk ik dat ik zo rond de 35-40 plek ben gekomen maar dat hoop ik binnenkort op de website te zien.

A bientot